

i Værk. — Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 27, hvorved Udvalgets Flertal haaber paa Halvveien at have mødt den ærede Ministers Ønske om at faae den forhøiede Bevilling, og de Betragtninger, der i denne Retning ere anstillede i det andet Thing. Om det nyt opkomne Stridskæmpe har Udvalgets Flertal udtalt sig i sin Erklæring, og det skal jeg foreløbig lade staa. Med Hensyn til det fra Ministerens Side udtalte Ønske om alleve i denne Samling at faae bevilget i alt Fald en væsentlig Del af det Beløb, som blev beparet ved to Medborgeres Død, har Udvalgets Flertal ved Ændringsforslagene under Nr. 28—31 gjort Forsøg paa at indbefomme Rigsdagens Mening i den Henseende. Man nærer den Tro, at man ikke har været uheldig i sit Forslag med Hensyn til denne Anvendelse af disse 4,000 Kroner. Forslagene ere motiverede i Erklæringen, og dertil skal jeg henholde mig, idet jeg nemlig mener, at de sidste tre Forslag om denne mindre Forhøielse væsentlig talt ikke behøve nogen Motivering. — Forslaget under Nr. 32 om Tilskud til Universitetet knytter sig til et af det høie Landsting indsat Forslag, hvorefter det har taget Initiativ til at forhøie Tilskuddet til det Dobbelte. Jeg skal faavel med Hensyn til dette Forslag, som med Hensyn til Forslagene under Nr. 33, 34 og 35 henholde mig til, hvad der er yttret derom i Erklæringen, og hvad tidligere er forhandlet. — De mindre Poster under den polytekniske Læreanstalt skal jeg ligeledes forbigaa med den Grindring, at man i det Hele ellers i de senere Aar har givet betydelige Forhøielser af Bevillingerne til denne Anstalt. — Ved Forslaget til Sørø Akademi under Nr. 39, der er indført af Regjeringen, og som angaar en Forhøielse til Spisevæerten, skal jeg heller ikke opholde mig. — Forslaget under Nr. 43 er blot en Redaktionsændring, og jeg kommer da til Forslagene under Nr. 40, 41 og 42, ligeledes under Sørø Akademi. Det første angaar 1,000 Kr. til Fripladser til Realskolen i Herning. Denne Post har givet Anledning for det høitærede Landstings Udvalg til at offre en ikke ringe Del af Betænkningen paa denne Sag, og hvad dermed synes at være sat i Forbindelse, men jeg antager, at forskjellige af de Forudsætninger, gennem hvilke man er kommen til denne Regtelse, ere af den Betskaffenhed, at Resultatet, naar de faae den nærmere Belysning, vil bortfalde. Man er gaaet ud fra Bogø Kommune og er kommen til Herning. Der bevilgedes ifjor til Bogø Kommunes Realskole et Bidrag af 800 Kr., og nu meddelte det høitærede Landstingsudvalg, at Betingelsen ikke er bleven overholdt. Det er nu ganske vist en Betingelse, som Landstinget fremsætter i Aar, og det har altsaa været noget vanskeligt for Bogø Kommunes Sogneraad at overholde det, naar det ikke har havt nogen Anseelse om, hvad man i den Retning vilde komme til, men at Bogø Kommune ikke har overholdt Be-

tingelsen, hvor paa en fuldstændig Misforstaaelse fra det høie Landstings Side. Da Sagen forelaa for Regjeringen og Rigsdagen, gif den ud paa, at Sogneraadet efter et almindeligt Ønske paa dette Sted vilde med meget betydelige Opoffrelser foretage en Udvidelse af sit Skolevæsen, naar det efter de paa Den tilstedeværende Forhold forud turde sikke sig et Bidrag til fattige Sømandsbørn i Lighed med, hvad der var fket paa Jang, men hvis det ikke lod sig gjøre, vilde Kommunen ikke vove sig ind paa en saa stor Betskning. Det var Betingelsen. Man siger, at Ministeren ikke har forelagt det Forslag, men ogsaa dette er feil Opfattelse af det høie Landsting. Ministeren forelagde Forslaget paa den af Kommunen fremsatte Betingelse; det blev bevilget, og Kommunen — det tror jeg, alle Autoriteter ville bevidne — overholdt den til Bevillingen knyttede Betingelse indtil den yderste Konsekvens; det foreligger saaledes ganske klart baade af de skriftlige og de mundtlige Forhandlinger ifjor. Det ser derfor ganske besynderligt ud, at det ærede Landsting igjen har kunnet opgrave et lille Spørgsmaal paa 800 Kr., har fremstillet det meget feilagtigt og misforstaaet, og derpaa har bygget et Forslag om at udstemme denne Bevilling paa 1,000 Kr. til 20 à 25 fattige Bødebørn i Midtjylland. Dette turde være tilstrækkeligt angaaende det Forslag; jeg tror, at Stillingen fra det høie Landstings Side taler derigennem. — Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 41 angaaende Regtelsen af et Honorar til en Tilsynsmand. Derom siges af den meget ærede Ordfører i Landstinget, at han veed, at denne Tilsynsmand meget paasjønnes af flere af de bedre Folkehøjskoler, saaledes at altsaa Folkethinget har baade Ministeren, Landstinget og flere af de bedre Folkehøjskoler imod sig i denne Sag. Smidertid ser Flertallet ikke rettere, end at det alligevel er nødvendigt at tage sin Position, og dersom det skulde vise sig, at den ikke kan vinde Gjenklang, da at fritage ogsaa disse flere bedre Folkehøjskoler for den Forudsætning, paa hvilket Tilsynet er bygget; det er i alt Fald den nemmeste Maade at lede dem ud af denne Fristelse, hvorved denne Slags Skoler ønske at gaa ind under Statens Kontrol. Det er som tidligere nævnt under Forhandlingerne den eneste Art af Skoler, hvor en saadan særlig Stilling kan betros til Befolkningens Omstigt for Alles Væne, ogsaa for Rigsdagens Medlemmers, som leve ude omkring i Landet, og man har derfor god Grund nok til at kunne lade et saadant særligt Tilsyn være borte. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 42 skal jeg bemærke, at det har forundret noget at se det Forslag forkastet paa et andet Sted, der har givet Anledning til, at Forslaget under Nr. 42 nu opstilles; det angaar en Bevilling til fattige Elever. Der er efter Statistikk Labelværk omtrent 32,000 Karle